

REPUBLIKA E KOSOVËS
REPUBLIKA KOSOVA – REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA SUPREME E KOSOVËS
VRHOVNI SUD KOSOVA – SUPREME COURT OF KOSOVO

Numri i lëndës:	2022:235150
Datë:	08.06.2023
Numri i dokumentit:	04374414
Dosja fizike:	C-IV-14-7155

V I, nga Fshati S, Komuna e Prizrenit

Paditësi

Kundër:

Agjencia Kosovare e Privatizimit, me seli në Prishtinë, Rr. "Dritan Hoxha", nr. 55, Lakrishtë

E paditura

DHOMA E POSAÇME E GJYKATËS SUPREME TË KOSOVËS PËR ÇËSHTJET NË LIDHJE ME AGJENCINË KOSOVARE TË PRIVATIZIMIT (Dhoma e Posaçme), gjyqtari Mr.sc. Bajram Miftari, me datën 08.06.2023, mori këtë:

AKTGJYKIM

I. Refuzohet si e pabazuar kërkesëpadia e paditësit V I, ashtu që VËRTETOHET vendimi i Agjencisë Kosovare të Privatizimit - Autoritetit të Likuidimit PRZ018-0477, i datës 27.10.2014, si i drejtë dhe i bazuar në ligj.

II. Secila palë i bartë shpenzimet e veta procedurale.

Rrethanat procedurale të çështjes

Me datën 24.11.2014, paditësi ka paraqitur ankesë pranë Dhomës së Posaçme, kundër të paditurës Agjencia Kosovare e Privatizimit (AKP), me të cilën ka kërkuar rishikimin e vendimit të Autoritetit të Likuidimit (AL), PRZ018-0477, i datës 27.10.2014.

Pala paditëse e ka titulluar parashtresën si “*ankesë*”, mirëpo gjykata të njëjtën e konsideron si padi, konform nenit 35.1 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, e cila dispozitë bënë trajtimin e barabartë të parashtresave me të cilat bëhet “*nisja e procedurave*” pran Dhomës së Posaçme, pavarësisht faktit se a quhen padi, kërkesa apo ankesa.

Pala paditëse në padi ndër të tjera ka theksuar: Pranë Autoritetit të Likuidimit ka parashtruar kërkesë kreditore për kompensimin e shumës 600.00 €, në emër të pagave të mbetura të pa

paguara dhe në emër të dëmshpërblimit për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës në Ndërmarrjes Shoqërore “Unimont”. Autoriteti i Likuidimit vendimin e vet e ka bazuar në nenin 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar në të cilin parashihet afati tre vjeçar i parashkrimit të kërkesave. Ka shtuar se ka qenë i punësuar në ndërmarrje për kohë të pa caktuar dhe se asnjëherë nuk i është ndërprerë marrëdhënia e punës. Ka pretenduar se kërkesa kreditore e tij mbështetet në nenin 40.1.6.1 të Shtojcës së Ligjit me numër 04/L-034. I ka propozuar gjykatës që të marrë vendim konform Ligjit për AKP-në., lidhur me vendimin e atakuar të AL-së, me shenjë PRZ018-0477, të datës 27.10.2014.

Me datën 10.03.2022, e paditura ka paraqitur përgjigje në padi, ku ndër të tjera ka theksuar: Objekt i kësaj procedure është vetëm ligjshmëria e vendimit të AL-së, respektivisht përputhshmëria e tij me Ligjin 04/L-034, për AKP-në. Me nenin 74.2 të atij ligji është përcaktuar se ankesat e dorëzuara në Dhomën e Posaçme kundër vendimeve të AL, duhet të bazohen në pretendimin se procesi i likuidimit nuk është kryer në përputhje me Ligjin 04/L-034. Paditësi nuk ka sqaruar se cila dispozitë ligjore është shkelur nga ana e AL me rastin e vendosjes në kërkesën e tij. Me tutje ka theksuar se kërkesa e parashtruar nga pala paditëse është e parashkruar në kuptim të nenit 608 të Ligjit për Punën e Bashkuar. I ka propozuar gjykatës që kërkesëpadinë ta refuzoj dhe ta vërtetoj vendimin e Autoritetit të Likuidimit.

Gjendja faktike e konstatuar

Me nenin 8.1 të LPK- së është përcaktuar: *“Se cilat fakte do t’i konsiderojë të provuara e cilat jo, vendosë vetë gjykata në bazë të çmuarjes me ndërgjegje, e të kujdesshme të provave, por edhe në bazë të rezultatit të gjithë procedimit. Gjykata me ndërgjegje dhe me kujdes e çmon ç’do provë veç e veç dhe të gjitha provat së bashku”*.

Pala paditëse nuk ka dorëzuar asnjë provë në këtë çështje kontestimore. Në mungesë të provave lidhur me faktet vendimtare të rastit, dhe duke pasur parasysh se e paditura i ka kontestuar faktet e ngritura nga paditësi dhe se palët kanë qëndrime të ndryshme lidhur me çështjen kontestuese, faktet vendimtare të pretenduara nga pala paditëse kanë mbetur të pa dëshmuara me prova dhe të pa vërtetuara.

Në këtë çështje juridike, gjykata ka shqyrtuar dhe analizuar të gjitha parashtrimet e palëve në procedurë, por nuk ka pasur prova e rrjedhimisht ka qenë e pa mundur që të konsumohet neni 8 i LPK-së dhe dispozitat e tjera procedurale të ndërlidhura, të cilat kërkojnë shqyrtimin dhe analizën e provave të lëndës, para se të merret vendimi meritator.

Me datën 28.04.2023, gjykata ka lëshuar urdhër për palën paditëse, për të bërë dorëzimin e provave që do të vërtetonin se: kur e ka themeluar dhe kur i ka mbaruar marrëdhënia e punës; aktin me të cilin i është ndërprerë marrëdhënia e punës; kopjen e librezës së punës; listën e pagave apo dëshmi tjetër për të vërtetuar lartësinë e pagës mujore në NSH, si dhe dëshmi tjera të cilat paditësi i konsideron të rëndësishme për zgjidhjen e kësaj çështje juridike kontestimore. Sipas fletë kthesës që gjendet në shkresat e lëndës, urdhri në fjalë i është dorëzuar paditësit më

04.05.2023, mirëpo, paditësi nuk është përgjigje në Urdhër, nuk ka dhënë komentet rreth tij, dhe nuk ka parashtruar prova për të vërtetuar faktet e pretenduara me padi.

Arsyetimi ligjor

Procedura gjyqësore pran Dhomës së Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (në vazhdim: Dhoma e Posaçme), është e rregulluar Ligjin për Dhomën e Posaçme të Gjykatës Supreme të Kosovës për Çështjet në Lidhje me Agjencinë Kosovare të Privatizimit (Ligji nr. 06/L-086, i publikuar në gazetën Zyrtare të Republikës së Kosovës, nr. 12/27, Qershor 2019), si ligj special. Përveç kësaj, si ligj procedural i përgjithshëm zbatohet Ligji për Procedurën Kontestimore (Ligji nr. 03/L-006), me ndryshimet dhe plotësimet e mëvonshme. Kjo çështje është definuar me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 76, paragrafi 3, ku është theksuar, se *“në interpretimin dhe zbatimin e këtij ligji, kudo që është e nevojshme për të zgjidhur një çështje procedurale që nuk trajtohet mjaftueshëm me këtë ligj, Dhoma e Posaçme do të zbatojë mutatis mutandis dispozita përkatëse të Ligjit mbi Procedurën Kontestimore”*.

Ligji për Dhomën e Posaçme, neni 74, i jep të drejtën palës (kreditorit në procedurë të likuidimit) që të ushtroj mjetin juridik - ankesën kundër vendimit të AL-së, pran Dhomës së Posaçme. Sipas të njëjtës dispozitë ligjore, Dhoma e Posaçme mund të nxjerrë aktgjykim për vërtetimin, shfuqizimin apo ndryshimin e vendimit të AL-së, varësisht prej epilogut të procesit gjyqësor dhe në zbatim të dispozitave ligjore të aplikueshme.

Gjykata fillimisht ka shqyrtuar se a është e nevojshme mbajtja e seancës dëgjimore me palët në procedurë apo çështja mund të vendoset në bazë të materialeve në lëndë. Këtë çështje nuk e adreson Ligji për Dhomën e Posaçme si ligj special, por vetëm LPK si ligj procedural i përgjithshëm. Me LPK, neni 4, është përcaktuar se:

- Neni 4.1: Gjykata vendos për kërkesëpadinë pas shqyrtimit të çështjes juridike në seancë të drejtpërdrejtë dhe publike.

- Neni 4.2: Ndryshe nga dispozita e paragrafit 1 të këtij neni, gjykata vendosë për kërkesëpadinë në bazë të veprimeve procedurale të shkruara dhe provave të administruara në mënyrë jo të drejtpërdrejt, po që se kjo përcaktohet me ligj.

Një rast të tillë të përcaktuar me të njëjtin ligj ku mund të merret vendim meritore pa pasur nevojë që të mbahet seancë dëgjimore, e kemi të rregulluar me nenin 399 të LPK-së, ku është përcaktuar si në vijim:

- Neni 399.1: Kur gjykata, pasi t'i arrijë përgjigja në padi, konstaton se nga faktet e treguara në padi nuk del themelësia e kërkesëpadisë, atëherë ajo do të jep vendimin meritore me të cilin refuzohet si e pathemeltë kërkesëpadia.

- *Neni 399.2: Kërkesëpadia është e pathemeltë, në vështrim të paragrafit 1 të këtij neni, po që se qartazi është në kundërthënie me faktet e treguara në padi, apo, po që se faktet mbi të cilat mbështetët kërkesëpadia qartazi janë në kundërthënie me provat të cilat i ka propozuar paditësi, apo me faktet që janë botërisht të ditura.*

Gjykata, pas shqyrtimit të dosjes së lëndës ka ardhur në përfundimin se nga faktet e treguara apo të prezantuara nga pala paditëse në padi, nuk del themelësia e kërkesëpadiës. Përkundrazi, mbi bazën e të gjitha fakteve siç i ka prezantuar pala paditëse në padi rezulton se kërkesëpadia nuk është e bazuar. Prandaj, edhe janë plotësuar kushtet ligjore për të zbatuar nenin 399 të LPK-së.

Vendimi i AL-së i atakuar me padi, pohon se paditësi nuk e ka justifikuar shumën e kërkuar prej 600.00€. Prandaj, “*barra e të provuarit*” i ka takuar palës paditëse që të dëshmojë faktet mbi të cilat e bazon kërkesën e saj. Sipas vlerësimit të gjykatës, paditësi nuk e ka mbështetur kërkesën e tij në fakte dhe prova konkrete.

Gjykata tërheqë vëmendjen më tutje se me Ligjin për Dhomën e Posaçme, neni 31 (Obligimet e palëve në procedurë), është përcaktuar:

- *Palët, në parashtrësat e tyre me shkrim, duhet të paraqesin një pasqyrë gjithëpërfshirëse të fakteve që ato palë i dinë, apo me arsye besojnë të jenë relevante apo materiale për kërkesën, lëndën, procedurën apo rastin përkatës. Dhoma e Posaçme sipas detyrës zyrtare bën hetimin e fakteve vetëm në rrethana të jashtëzakonshme. Dhoma e Posaçme duhet t’i inkurajojë palët që të arrijnë zgjidhje me negociata para dhe gjatë cilësdo procedurë. Në të gjitha fazat e procedurave gjyqësore, palët veprojnë në mënyrë të singertë. Secila palë, në parashtrësat e saj me shkrim, duhet të paraqesë një pasqyrë të hollësishme të fakteve dhe arsytimit ligjor mbi të cilin vendos qëndrimin dhe argumentimin e saj. Në rastin kur pala pohon të ekzistojë një fakt, ajo palë është e obliguar të paraqesë prova, fizike dhe/ose dëshmuese, për mbështetjen e atij pohimi”.*

Pastaj, me nenin 42, paragrafi 2 dhe 3 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, është përcaktuar se

- *Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka barrën e dëshmisë për të dëshmuar vërtetësinë e pretendimit të tillë, duke paraqitur parashtrësat apo duke paraqitur provat materiale (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese). Secilës palë tjetër do t’i jepet mundësia e arsyeshme për ta kontestuar legjitimitetin apo saktësinë e provave të tilla, nëpërmjet paraqitjes së parashtrësive apo provave tjera (të dokumentuara, fizike dhe/ose dëshmuese) ... Pala që pretendon një fakt apo ngjarje ka mundësinë e arsyeshme për të paraqitur apo dorëzuar provat materiale për të mbështetur një pretendim të tillë. Nëse pala e tillë dështon që të paraqesë apo dorëzojë provat e tilla, atëherë vlerësohet se pala nuk ka ofruar barrën e dëshmisë lidhur me pretendimin e tillë.*

Edhe me nenin 7 të Ligjit për Procedurën Kontestimore, është përcaktuar se palët kanë për detyrë t’i paraqesin të gjitha faktet mbi të cilat i mbështesin kërkesat e veta dhe të propozojnë prova me të cilat konstatohen faktet e tilla.

Konform këtyre dispozitave ligjore të cituara më sipër, rezulton se ka qenë në përgjegjësinë ligjore të paditësit që të argumentoj pretendimin e tij se për cilat arsye i takon e drejta në kompensimin pagash apo të dëmshpërblimit nga ndërprerja e marrëdhënies së punës. Siç është shtjelluar më sipër, paditësi ka dështuar që të ofroj argumentet faktike dhe ligjore, në mbështetje të kërkesës së tij.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë përmendura dhe në zbatim të dispozitave ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë përmbushë kushtet ligjore për të nxjerrë vendim meritore (aktgjykim) në këtë fazë të procedurës shkresore dhe se seanca mbajtja e seancës dëgjimore në këtë rast, është e panevojshme.

Gjykata potencon se kompensimi i pagave të mbetura të papaguara dhe kompensimi në emër të dëmshpërblimit për shkak të ndërprerjes së marrëdhënies së punës në Ndërmarrje janë rregulluar në nenin 40 të Shtojcës së Ligjit për AKP, mbi prioritet e kërkesave dhe interesave. Pastaj, me nenin 76.7 të Ligjit të Punës është përcaktuar se lartësia e dëmshpërblimit që i takon punëtorit si pasojë e ndërprerjes së marrëdhënies së punës, varet nga kohëzgjatja e stazhit të punës së punëtorit dhe nga lartësia e pagës mujore të tij. Paditësi është dashur të ofroj dëshmi të kësaj natyre, qysh me kërkesën kreditore të drejtuar AL-së, pastaj edhe me padi. Gjykata i ka dhënë edhe një mundësi shtesë për dorëzim provash, përmes urdhrit të posaçëm me shkrim dhe paditësi përsëri ka dështuar në përmbushjen e detyrimeve të tij procedurale. Me të njëjtin Urdhër, i është tëhequr vëmendja paditësit se *“pas përfundimit të procedurave me shkrim, gjykata do të vendos nëse do të mbajë seancë dëgjimore me palët në procedurë apo rastin ta vendos pa mbajtjen e seancës dëgjimore, varësisht nga specifikat e lëndës dhe në zbatim të dispozitave ligjore të aplikueshme”*. Pasi është konstatuar se paditësi në vazhdimësi ka dështuar që të dorëzojë prova në mbrojtje të rastit të tij, gjykata ka ardhur në përfundimin se janë plotësuar kushtet ligjore për të marrë vendimin meritore.

Duke u bazuar në faktet dhe rrethanat e lartë cekura dhe në dispozitat ligjore të cituara më sipër, gjykata ka ardhur në përfundimin se kërkesëpadia është e pabazuar, ndaj, të njëjtën e ka refuzuar në tërësi.

Shpenzimet gjyqësore

Vendimi për shpenzimet procedurale është marrë në bazë të nenit 62.5 të Ligjit për Dhomën e Posaçme, ku është përcaktuar se *“Nëse pala e suksesshme nuk i kërkon shpenzimet ose nëse ashtu vendos Dhoma e Posaçme, atëherë secila palë i bartë shpenzimet e veta”*. Në këtë rast gjyqësor, asnjëra nga palët në procedurë nuk ka kërkuar kompensimin e shpenzimeve procedurale. Prandaj, gjykata ka vendosur që secila palë do të bartë shpenzimet e veta.

Udhëzimi juridik

Kundër këtij aktgjykimi mund të parashtrohet ankesë me shkrim pranë Dhomës së Posaçme, brenda afatit prej 15 ditësh nga dita e dorëzimit të tij, e cila i drejtohet Kolegjit të Apelit pranë Dhomës së Posaçme, konform nenit 9.6 të Ligjit për Dhomën e Posaçme.

Gjyqtari,
Mr.sc. Bajram Miftari